

lighed, er aldeles forkastelig. Jeg har heller ikke seet noget Sted endnu, hvor man har turdet vove at gjøre et saadant Experiment som det, der er foreslaaet her i § 2, med Hensyn til Forsvarsvæsenet, og jeg troer, at vi ere i en saadan Stilling, at vi ikke skulle begynde at gjøre Experimenter i saa Henseende. Foruden at jeg saaledes finder Lovforslaget ubetimeligt, og at der er uhenftsmæssige og unødvendige Bestemmelser deri, saa maa jeg endelig bemærke, at det lider meget af Mangel paa Tydelighed og Bestemthed i Affattelsen. Jeg skal som Exempel herpaa kun nævne, at der i § 3 omtales en Hjemforlovnning af Mandskabet af en vis Aldersklasse, som om denne skulde skee paa en bestemt Tid, medens jo dog efter Sammenhængen i §. 1 og 2 en saadan Hjemforlovnning skal være vilkaarlig og paa forskjellige Tider. Jeg vil antage, at det er en Uagtksomhed i Redactionen. Jeg finder ligeledes en ganske forunderlig Bestemmelse i § 6, som rimeligviis ogsaa hidrører fra en Uagtomsbedst kunde benytte, saa skal den, som der siges i Slutningen af Paragraphen, „hjemmittere ham tidligere end de andre“, altsaa opgive hans Afbenyttelse. Jeg troer saaledes ikke, at man af dette Lovforslag vil kunne udstude noget af Vigtighed, der kan være til Gavn med Hensyn til den fremtidige Organisation, og jeg for mit Vedkommende kan ikke andet end stemme imod, at det nyder Fremme.

Tscherning: Slutningen af det hele Foredrag, vi sidst hørte, var i Grunden det, jeg bedst forstod, og uden Motiveringen havde det maaskee staaet nok saa fast som ved Motiveringen. Det ærede Medlem forstaaer ikke, hvorledes man ved en Undersøgelse kan bestemme, hvem der er duelig og hvem der ikke er det; det skulde, hvis jeg forstod ham ret, skride mod Pædagogikken. Gud hjælpe da vort hele Examens-System; thi dette berøer slet ikke paa Andet. Det ærede Medlem siger, at det er et nyt Experiment; ja dersom vi skulde for-

kaste alle nye Experimenter, saa sandt vi ikke ud over de nuværende Dampmaskiner. Det er netop Tingene, at vi maae finde os i nye Experimenter, dersom vi skulle komme videre; men forud at sige, at Noget ikke kan bruges, fordi det er Nytt, ja det er gammelt (Hør!). Det ærede Medlem kan ikke bruge Forslaget; det troer jeg nok, men derfor er det ikke sagt, at det ikke kan bruges. Det ærede Medlem maa ikke paa den Maade anlægge Maalestokken; han maa maale os bedre, han maa troe, at vor Forstand nok kan række til at see, at det er brugbart. Det ærede Medlem kan ikke forstaae, hvorledes § 3 kan stemme med § 2, fordi, siger han, § 2 ikke fastsætter, naar Hjemforlovnningen af en Aldersklasse skal skee; men § 3 henholder sig til, naar denne Hjemforlovnning skeer. Men jeg har allerede havt den Ære at gjøre opmærksom paa, at her ikke er sat nogen Forpligtelse men en Fritagelse for en Forpligtelse, jeg har ikke sagt, at det ikke maa indrømmes Krigsministeren at fastsætte noget Tidsmaal. Det maa indrømmes ham at sætte 6 Maaned, naar derved den største Deel af Mandskabet fuldbyrder det, han kræver af det; naar de have bevist, at de have det, og en stor Deel af dem paa Grund heraf gaaer hjem, saa vil man i Almindelighed kalde det, at en Aldersklasse er hjemforlovet. Efter den Stund maatte der altsaa blive to Arter af Mandskab tilbage, de, man beholdt, fordi de ikke havde bestaaet Prøven, og de, som vare saa udmærkede, at man vilde forfremme dem, eller allerede havde forfremmet dem, og om disse Sidste tales der i § 3.

Det ærede Medlem har gjort en Bemærkning om de Mænd i forskjellige andre Corps, som paa Grund af Bestemmelserne tjene længere; jeg haaber, at han godt har vidst, at, da jeg skrev, hvad jeg skrev, kjendte jeg denne Indvending iforveien, og derfor udtalte jeg ogsaa, at ved anden Behandling, naar vi kom ind paa Enkelthederne, kunde vi ogsaa komme til at behandle denne Sag. I Forbigaaende har han bemærket, at jeg vist maatte vide, at visse Baabenarter behøve længere Ovelse end andre, og han har som saadanne Baabenarter nævnt Artilleriet og Cavalleriet. Hvad nu Artilleriet angaaer, saa er det netop